

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **XXX**
zastoupený advokátkou JUDr. Alicí Hejzlarovou, LL.M., MBA
sídlem Žitná 1575/49, Praha 1

proti
žalovanému: **ministr vnitra**
sídlem Nad štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 7. listopadu 2023, č. j. MV-47608-20/SO-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí ministra vnitra ze dne 7. 11. 2023, č. j. MV-47608-20/SO-2023 (dále jako „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo

zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí generálního ředitele Hasičského záchranného sboru České republiky (dále jako „HZS ČR“) ze dne 31. 1. 2023, č. j. MV-6039-17/PO-OVL-2023 (dále jako „*prvostupňové rozhodnutí*“), kterým byl žalobce propuštěn z důvodu pozbytí osobní způsobilosti k výkonu služby v bezpečnostním sboru a rozhodnutí bylo potvrzeno.

[2] Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce propuštěn ze služebního poměru podle ust. § 42 odst. 1, písm. j) zák. č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jako „*zákon o služebním poměru*“), neboť podle závěru psychologa pozbyl osobnostní způsobilost k výkonu služby v bezpečnostním sboru. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 5. 2023, č. j. MV-47608-5/SO-2023 odvolání zamítl a rozhodnutí potvrdil. V přezkumném řízení bylo rozhodnutí žalovaného dne 4. 7. 2023, č. j. MV-47608-9/SO-2023, zrušeno a věc vrácena k novému projednání. Žalovaný však odvolání znovu zamítl a rozhodnutí potvrdil (napadené rozhodnutí).

[3] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Žalobce namítl, že nebyly zohledněny vztahy na pracovišti, resp. vztahy s nadřízenými a celkový obraz jeho působení. Konkrétně uvedl, že po více než 10 let nebyl kázeňsky trestán, ba spíše odměňován. Uvedené se změnilo po personální obměně jeho nadřízených. Napjaté vztahy vygradovaly podáním stížností na postup nadřízených. Stížnosti byly vyrozuměním o vyřízení podnětů ze dne 15. 9. 2021 vyhodnoceny jako důvodné. Oba nadřízení následně ukončili svůj služební poměr. Za celou dobu služebního poměru byl žalobce kázeňsky trestán jednou, a to trestem písemného napomenutí, kdy se jednalo o otázku čerpání dovolené. O oprávněnosti kázeňského řízení probíhá řízení o kasační stížnosti u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 As 276/2023 (pozn. soudu: v době podání žaloby). Dále žalobce namítal, že se žalovaný ve svém rozhodnutí nevypořádal s časovým sledem událostí, na který žalobce poukazoval k prokázání účelovosti celého přezkumu osobní způsobilosti žalobce k výkonu služby. Konkrétně poukázal na to, že žádost byla podložena událostmi z období 2016 až 2021, tedy nikoliv událostmi aktuálními. Stížnost byla podložena vyrozuměním o vyřízení žalobcových podnětů, kde mimo jiné byla poznámka o snížené sebereflexi žalobce. Orgánu vyřizující takový podnět však nepřísluší hodnotit osobnost žalobce. Žalobce byl v době vypracovávání posudků pracovně zařazen u Národního asistenčního centra pomoci Ukrajině (dále jako „*NACPU*“), samotné jeho pracovní zařazení deklaruje jeho osobní způsobilost, resp. pokud by žalobce nebyl způsobilý, nemohl vykonávat náročnou a odpovědnou práci v rámci NACPU. Na tomto místě byl ponechán až do doby rozhodnutí o jeho propuštění, ač se jednalo o jeho paralelní zařazení. Za jeho činnost u NACPU byl odměňován a ponechán až do doby rozhodnutí o propuštění, což nebylo v psychologických posudcích žádným způsobem zahrnuto. Žalovaný se rovněž nevěnoval námitce žalobce ohledně podjatosti psychologa a vedoucího psychologa, kdy toto dokládá tlumočený obsah žádosti, neuvedení žádných kladných vlastností žalobce a vytržení skutečností z kontextu. Závěry policejní psychologky, které byly ve prospěch žalobce, byly účelově znevaženy. Členové komise byli spjati s ministerstvem vnitra, nejednalo se tak o nezávislé osoby. Žalobce má tak za to, že žalovaný se nedostatečně zaobíral podstatou věci a nezohlednil všechny skutečnosti uvedené žalobcem, ani se nevypořádal s jeho argumentací.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalobu považuje za nedůvodnou. K otázce vztahů na pracovišti uvedl, že tyto byly posuzovány ze strany psychologů z komplexního pohledu, a to i v rámci rozhovoru se žalobcem. Byla tak zaručena dostatečná objektivita při vypracovávání posudků. Odkázal na rozsudky NSS ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 As 14/2016-25 a ze dne 25. 7. 2019, č. j. 10 As 75/2019-52, dle kterých je primární, že došlo k trvalému pozbytí způsobilosti k výkonu služby, nikoliv jak k tomu došlo. Uvádí, že žalobce klamně uvádí, že jeho stížnost na nadřízené byla shledána zcela důvodnou. Žádost byla podána mimo jiné i na základě podnětu nadřízeného žalobce ze dne 28. 3. 2022, kdy jen tento podnět by byl dostatečným podkladem pro podání žádosti. Je pak povinností služebního funkcionáře prověřit způsobilost zaměstnance. Negativní vlastnosti jsou logickou součástí psychologického posouzení. Za účelem přezkumu závěrů psycholožky byla vedoucí psycholožkou zřízena komise, jejímž členem byl psycholog Generální inspekce bezpečnostních sborů, byla tak zajištěna dostatečná objektivnost takového přezkumu. Odměňování za plnění služebních úkolů nemá vztah k otázce způsobilosti, resp. jedná se o dvě nesouvisející oblasti. Zařazení do zálohy pro přechodně nezařazené je využíváno v případech, kdy příslušník pozbude způsobilosti k výkonu služby na konkrétním místě, ale existuje zde předpoklad, že v budoucnu může být příslušník ustanoven na jiné místo, které však v tu chvíli není v dispozici. Žalobce nicméně pozbyl způsobilost k výkonu služby v bezpečnostním sboru, následkem pak může být jediné propuštění. Oba posudky splňují všechny požadavky, jsou úplné, přezkoumatelné a zcela v souladu s vyhláškou č. 487/2004 Sb., o osobní způsobilosti (dále jen „*vyhláška č. 487/2004 Sb.*“ nebo jen obecně „*vyhláška*“). Žalovaný odmítl námitku žalobce ohledně nátlaku na policejní psycholožku, neboť tato se nezakládá na skutečnosti. Stanovisko k jejím závěrům bylo vyžádáno odvolacím orgánem, nebylo číněno z vlastní iniciativy náměstka. Policejní psycholožka nedisponovala veškerými informacemi ohledně žalobce, nemohla tak dospět k objektivnímu hodnocení.

[5] K vyjádření žalobce podal žalobce repliku, v níž setrval na své argumentaci.

[6] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. uvedeno, že dne 6. 4. 2022 bylo požádáno o psychologické pracoviště o provedení psychologického vyšetření žalobce z důvodu jednání, na základě něhož se lze domnívat, že je osobnostně nezpůsobilý podle ust. § 2 písm. c) vyhlášky č. 487/2004 Sb. Psycholožka pro zjištění osobnostní způsobilosti použila psychologické testové metody (test struktury inteligence – screening – standard A, test pozornosti d2, dispozitivní test, dotazníkovou metodu MMPI2, TOP a projektivní metodu Figure Drawing Test, Doplnění vět a Test apercepce ruky), metodu analýzy objektivních údajů (jejíž součástí byla i psychologická dokumentace, jež vznikla za účelem zjištění osobnostní způsobilosti žalobce při jeho přijímání do služebního poměru příslušníka Hasičského záchranného sboru České republiky), pozorování, anamnestické vyšetření a rozhovor. Závěr psychologa byl přezkoumán vedoucím psychologem HZS ČR, za tímto účelem byla zřízena komise sestávající se z vedoucího psychologického pracoviště HZS ČR, dvou psychologů Policie České republiky a jednoho psychologa Generální inspekce bezpečnostních sborů, bylo provedeno doplňující vyšetření za použití metod „pozorování“, „rozhovor“, „doplnění anamnestického vyšetření“ a doplnění psychologických metod „ISK“ a „ROR“. Komise dospěla k závěru, že žalobce není osobnostně způsobilý k výkonu služby v bezpečnostním sboru, neboť nevyhověl

požadavku podle § 1 písm. h) vyhlášky č. 487/2004 Sb. Vedoucí psycholog tak potvrdil závěr psychologa.

[7] Dále je v odůvodnění uvedeno, že původně vydané rozhodnutí bylo zrušeno z důvodu doplnění dokazování poté, co bylo žalovanému doručeno doplnění odvolání žalobce a psychologický posudek policejní psycholožky. Ta uvedla ve svém stanovisku, že vyšetření žalobce probíhalo jako standardní zjišťování osobnostní způsobilosti, a skládalo se z pozorování žalobce v rámci testování, dotazníkových metod, testových metod zaměřujících se na kognitivní schopnosti a osobnost žalobce a z projektivních metod. Jako dotazníkové metody byly využity anamnestický dotazník a dotazník pro uchazeče k PČR, který se zaměřuje na motivaci k práci u PČR a představu o ni, a esej na toto téma. Poté následoval rozhovor asi 45 minut. Žalobce mj. uvedl psychologické vyšetření u GŘ HZS v roce 2022, k tomu uvedl, že šlo o standardní psychologická vyšetření v rámci kariérního vývoje a výběrových řízení. Psycholožka uvedla, že nebylo zřejmé, že se opravdu jednalo o ověřování osobnostní způsobilosti a že žalobce prochází tzv. „přezkumem“ způsobilosti, o tom žalobce nemluvil a vytvářel dojem, že odchází dobrovolně a v dobrém. Psycholožka uvedla, že jí žalobce vědomě nesdělil v celém rozsahu podstatné informace a ona tak neměla dostatek anamnestických údajů, podle kterých by mohla žalobce posuzovat. Dále uvedla, že osobnostní dotazník celkově nevypovídá o prokazatelné patologii, proto byl žalobce posouzen jako vyhovující osobnostním charakteristikám, které jsou předpokladem pro vstup do služby.

[8] K doplněnému odvolání se dále vyjádřil GŘ HZS, které uvedlo, že závěr policejního psychologa byl vydán v rozporu s právními předpisy, neboť v době jeho vydání byl žalobce stále příslušníkem HZS, osobnostní způsobilost byla zjišťována z důvodu ust. § 2 písm. a) vyhlášky č. 487/2004 Sb., kdežto v případě, kdy má dojít k ustanovení příslušníka na volné služební místo, provádí se posouzení podle ust. § 2 písm. e) této vyhlášky. Zjišťování osobnostní způsobilosti může být v každém bezpečnostním sboru může být na povahu práce jiné.

[9] K odvolacím důvodům žalobce je v odůvodnění uvedeno, že podmínky pro zjišťování osobnostní způsobilosti byly dodrženy podle ust. § 3 vyhlášky č. 487/2004 Sb., obsah příloh k žádosti služebního funkcionáře odůvodňuje pochybnost o osobnostní způsobilosti žalobce, nejednalo se tak o libovůli. Ze závěrů vedoucího psychologa pak vyplývá, že byly použity adekvátní metody, které byly správně administrovány, vyhodnoceny a interpretovány, na základě námitek vedoucí psycholog řízení doplnil o další psychodiagnostické metody, přičemž dospěl k témuž závěru, jako psycholog. Ohledně důvodnosti podání žádosti o zjištění osobnostní způsobilosti je uvedeno, že služební funkcionář, který ji podává, je zpravidla laikem, a tato žádost je tak laickým zhodnocením nějaké situace; zda zde konkrétní důvody jsou, posoudí až psycholog. Náměstek generálního ředitele pro řízení lidských zdrojů svou úvahu založil na celé řadě podkladů (mj. i po vyjádření náměstka generálního ředitele pro prevenci a civilní nouzové plánování, na základě individuálních pohovorů s žalobcem, a z dalších podkladů od roku 2016, jako je záznam emailové komunikace žalobce vůči nadřízeným, služebními hodnoceními, průběžnými hodnoceními, záznamy o výtkách nadřízených vůči konkrétnímu chování aj). Žádost tak poskytovala spolehlivý podklad pro zjištění osobnostní způsobilosti. Ohledně námitek, že podklady zachycují výhradně negativní

vztah žalobce k jeho nadřízeným služebním funkcionářům, včetně služební komunikace, je uvedeno, že v případě domněnky o osobnostní nezpůsobilosti ta bude založena logicky na negativních skutečnostech, případně bude obsahovat negativní hodnocení příslušníka. Tyto podklady byly určeny k doložení domněnky o osobnostní nezpůsobilosti žalobce, kdy jejich analýza je pouze jednou z částí psychologického vyšetření, které se opíralo i o podklady jiné, včetně psychologické dokumentace pořízené v době, kdy žalobce vstupoval do služebního poměru. K zasazení jednotlivých skutečností do kontextu je nutné zohlednit ostatní části psychologického vyšetření, včetně anamnestického vyšetření a rozhovoru. V rámci psychologického vyšetření byly aplikovány standardní metody používané při zjišťování osobnostní způsobilosti, výsledek byl jednoznačný. Ohledně působení žalobce v NACPU je uvedeno, že ze strany služebního funkcionáře se nejednalo o nejvhodnější manažerské rozhodnutí, nicméně skutečnost tohoto působení nemá na závěr psychologa vliv. Zákon o služebním poměru neumožňuje jiný postup, než ponechat příslušníka na služebním místě do doby rozhodnutí o jeho propuštění.

[10] Dále je v odůvodnění uvedeno, že s ohledem na specifika výkonu služby v jednotlivých bezpečnostních sborech je zřejmé, že zjišťování osobnostní způsobilosti probíhá s přihlédnutím k poměrům v jednotlivých bezpečnostních sborech, které mohou upřednostňovat rozdílné osobnostní profily. Zjišťování osobnostní způsobilosti podle ust. § 2 písm. c) vyhlášky je specifické zejména v použitých metodách, nutnou přílohou je např. služební hodnocení, průběžné každoroční hodnocení, úřední záznam nebo jiné materiály, které podání žádosti odůvodňují; zde se konkrétně jednalo o 26 příloh, z nichž psychologka vycházela, rozhovor byl veden s akcentem na zjištění informací o problémových oblastech uvedených v žádosti o vyšetření. Naproti tomu v řízení podle ust. § 2 písm. a) vyhlášky se v rozhovoru psycholog věnuje spíše sběru anamnestických údajů, analýzu objektivních údajů používá spíše jako doplňkovou metodu. Ze sdělení psychologky ŘSCP vyplývá, že její posouzení osobnostní způsobilosti vycházelo zejména ze subjektivních anamnestických informací, neznala však odborné poznatky ze závěru psychologa a vedoucího psychologa, čímž nemohla přizpůsobit průběh psychologického vyšetření ani je reflektovat v rámci interpretace provedených testů, nebylo jí pak ani známo, že vztahy žalobce na pracovišti u GŘHZS jsou problematické.

[11] Při ústním jednání účastníci na svých procesních stanoviscích setrvali.

[12] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[13] Podle ust. § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru: „*Příslušník musí být propuštěn, jestliže ... (j) podle posudku psychologa bezpečnostního sboru pozbyl osobnostní způsobilost k výkonu služby,...*“.

[14] Podle ust. § 2 vyhlášky č. 487/2004 Sb.: „*Důvodem zjišťování osobnostní způsobilosti je*

a) *přijetí do služebního poměru,*

- b) *ustanovení příslušníka na služební místo v rámci bezpečnostního sboru, pro které je toto zjišťování stanoveno jako jiný zvláštní požadavek,*
- c) *jednání příslušníka, na jehož základě se lze domnívat, že příslušník je osobnostně nezpůsobilý k výkonu služby v bezpečnostním sboru,*
- d) *jednání příslušníka, na jehož základě se lze domnívat, že příslušník je osobnostně nezpůsobilý k výkonu služby na služebním místě v rámci bezpečnostního sboru, pro které je stanoveno jiný zvláštní požadavek osobnostní způsobilosti, nebo*
- e) *ustanovení příslušníka jiného bezpečnostního sboru na volné služební místo.“*

[15] Obecněji k podané žalobě a její argumentaci soud musí odkázat na povahu přezkoumávaného správního aktu a řízení, které jeho vydání předcházelo, čímž je rovněž vymezena přezkumná působnost správního soudu z hlediska posouzení zákonnosti postupu veřejné správy. Předmětem správního řízení je zjištění osobnostní způsobilosti žalobce, na něž navazuje vydání rozhodnutí o propuštění příslušníka z takto zjištěného důvodu. Samotné požadavky na tuto způsobilost žalobce pak pro oblast bezpečnostních sborů upravuje přímo podzákonný právní předpis, a je jím již zmiňovaná vyhláška č. 487/2004 Sb. Tato vyhláška pak rovněž upravuje postup při tomto zjištění a poměrně podrobně i proces, kdy je zjištění psychologa účastníkem řízení napadeno. V této věci v obecné rovině tato ustanovení byla dodržena a bylo postupováno v souladu s touto vyhláškou.

[16] Dále soud obecněji uvádí, že právě úprava procesu u zjišťování osobnostní způsobilosti odráží možná negativa příslušného postupu vyplývající z povahy takového postupu, a reaguje tak na to, aby takové zjišťování bylo objektivní, výstupy psychologů byly konkrétní a opřené o řádné psychologické postupy a metody, a aby takové psychologické posudky a jejich závěry byly zpětně přezkoumatelné. Tomu mj. slouží i postup, kdy je postup psychologa přezkoumán vedoucím psychologem či k tomu vytvořenou komisí, což omezuje možnosti chybovosti či případně možné zneužití tohoto postupu vůči konkrétnímu příslušníku bezpečnostních sborů.

[17] Žalobní argumentace na rozhodovací důvod zcela nemíří a obsahově se dosti kryje s argumentací žalobce v podaném odvolání, jehož podstatné důvody opakuje, což přímo žalobce v žalobě uvádí. V tomto směru soud uvádí, že není žádnou další odvolací instancí, aby znovu opakoval již posouzené odvolací argumenty, pokud ty se nevážou na argumentaci v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Proto soud v tomto směru v podrobnostech odkazuje na konkrétní odůvodnění napadeného správního aktu, které považuje za dostatečně konkrétní a vyčerpávající odvolací argumentaci žalobce.

[18] První část žalobní argumentace se zaměřuje na zákonnost postupu služebního funkcionáře při žádosti o přezkoumání osobnostní způsobilosti. Obecně z judikatury plyne, že tato žádost nemůže být nepodložená, ale musí se opírat o konkrétní zjištění, z nichž je možné dospět k závěru o možné osobnostní nezpůsobilosti příslušníka. To se v daném případě stalo. Samotná žádost byla opatřena celkem 26 přílohami, nelze tedy hovořit o tom, že by žádost samotná nebyla nijak zdůvodněna. Samotné zdůvodnění žádosti pak ještě nemůže být perfektní v tom směru, že by muselo přímo vymezovat konkrétní důvod osobnostní nezpůsobilosti příslušníka, to je až věcí jeho posouzení psychologem. Služební funkcionář ani nemusí blíže specifikovat konkrétní důvod

osobnostní nezpůsobilosti podle vyhlášky, neboť to je až výsledkem psychologického vyšetření. V tomto případě byly k žádosti shromážděny podklady, které mohly služebního funkcionáře vést k domněnám, že žalobce osobnostní předpoklady nesplňuje (ust. § 2 odst. 3 vyhlášky), což je dostačující k tomu, aby služební funkcionář příslušnou žádost podal. Nejednalo se tak o žádný svévolný nebo zjevně nedůvodný postup, ale o pochybnost služebního funkcionáře, která zakládá důvod pro zkoumání osobnostní způsobilosti žalobce.

[19] Soud neshledal, že by odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, jak několikrát namítá žalobce v žalobě. Nepřezkoumatelným rozhodnutím není rozhodnutí, které nevyhoví nějakým námitkám či názoru žalobce, ale rozhodnutí, z jehož odůvodnění není možné seznat, jak a podle čeho bylo rozhodováno. To v daném případě nenastalo. Napadené rozhodnutí je standardně odůvodněno, je v něm popsán zjištěný skutkový stav, který je právně hodnocen, odůvodnění reaguje na důvody odvolání. Soud tak v podrobnostech na toto odůvodnění odkazuje. Odůvodnění rozhodnutí musí vycházet z předmětu správního řízení, kterým je v tomto případě zjištění osobnostní nezpůsobilosti žalobce. K tomuto zjištění správní řízení směřovalo, tento rozhodovací důvod odůvodněn je. Pokud odůvodnění nereaguje na každou dílčí námitku žalobce, neznamená to ještě, že odůvodnění je nepřezkoumatelné, pokud taková odvolací námitka se netýká předmětu tohoto správního řízení.

[20] Pokud žalobce uvádí, že žalovaný ponechal stranou jeho vztahy na pracovišti před podáním žádosti, pak nic takového z odůvodnění neplyne. Tuto skutečnost hodnotil žalovaný v rámci posouzení důvodnosti námitek žalobce ohledně vypracování žádosti služebním funkcionářem, přičemž vysvětlil, že samotné vztahy na pracovišti nebo uvádění negativních vlastností žalobce ještě neznamená, že žalobce je osobnostně nezpůsobilý, neboť to je až výsledkem posouzení psychologem. Soud s takovým hodnocením souhlasí, neboť vychází z toho, co je předmětem řízení a rozlišuje mezi samotným rozhodnutím a naplněním důvodu pro osobnostní nezpůsobilost žalobce a podáním žádosti služebním funkcionářem. Jinými slovy řečeno, vztahy na pracovišti na samotné podání žádosti nemohou mít takový vliv, aby mohly nějak ovlivnit samotné posouzení osobnostní způsobilosti. Pokud žalobce uvádí, že podklady byly sesbírány za delší časové období či z nějakého jiného důvodu, pak taková skutečnost na samotné posouzení nemá žádný vliv. To je právě předmětem posouzení psychologa, aby všechny tyto skutečnosti vyhodnotil, což v daném případě i proběhlo. Námitka žalobce, že je na celou záležitost nutné pohlížet nějakým komplexním pohledem, je dosti nesrozumitelná – v tomto správním řízení není hodnocena služební činnost žalobce a kvalita jejího výkonu, ale jeho osobnostní způsobilost. Jiné hodnocení nebylo předmětem správního řízení, proto k němu lze stěží přihlížet jako k důvodu, který by mohl mít nějaký vliv na rozhodnutí.

[21] Pokud žalobce uvádí, že některé z jeho podnětů byly shledány důvodnými, pak o tom není mezi účastníky sporu, to je patrné ze spisu i z odůvodnění rozhodnutí. To však nebylo důvodem pro podání žádosti, a není to ani důvodem pro zkoumání osobnostní způsobilosti. Dále je nutné uvést, že ne všechny podněty žalobce byly vyhodnoceny jako důvodné. Ačkoliv vztahy na pracovišti z pohledu žalobce nemusely být ideální, nijak to neznamená, že by žalobce nemohl být hodnocen, pokud k tomu služební funkcionář shledá důvod. Vzhledem k tomu, že nadřízení žalobce, které zmiňuje ve svých podnětech i

v podané žalobě, v době podání žádosti služebního funkcionáře již nebyly příslušníky, těžko mohla být hodnocena jejich způsobilost. Důvody, které žalobce v žalobě uvádí (tedy jím tvrzené nespravedlivé odměňování, omezování publikační činnosti, omezení čerpání dovolené a poškozování dobrého jména a profesní cti) jsou důvody, které nemají žádnou přímou souvislost s předmětem tohoto správního řízení a pokud se k nim žalovaný výslovně nevyjádřil, nijak nepochybil, neboť by to pro zdůvodnění zákonnosti prvostupňového správního rozhodnutí nemělo žádného smyslu.

[22] Pro úplnost pak soud uvádí, že kasační stížnost žalobce proti rozsudku zdejšího soudu a předtím rozhodnutí o kázeňském trestu, která byla vedena v době podání žaloby u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 As 276/2023, byla v době vyhlášení tohoto rozsudku zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 5. června 2024, čj. 6 As 276/2023-43.

[23] Pokud žalobce v žalobě opětovně uvádí, že žádost služebního funkcionáře byla účelová, pak nic takového z obsahu spisu neplyne. Je pochopitelné, že v případě řízení podle ust. § 2 písm. c) vyhlášky č. 487/2004 Sb. jsou podkladem pro žádost listiny či jiné podklady, které zdůvodňují podání příslušné žádosti, jíž je domněnka o osobnostní způsobilosti příslušníka. Z tohoto důvodu se tak ze subjektivního pohledu žalobce bude jednat o poznatky negativní z hlediska jeho osobnosti, to je však dáno povahou tohoto procesního úkonu (žádosti služebního funkcionáře). Podle názoru soudu není důvodný žalobní bod, že se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí této skutečnosti nevěnoval, hodnocení této argumentace je provedeno obecně a soud s ním souhlasí. Skutečnost, že v případě žalobce se jednalo právě o období od roku 2016 do roku 2021, je skutečnost, která žádnou účelovost nedokazuje. Skutečnost, že nedošlo k pohovoru žalobce s jeho nadřízeným, když ten podle subjektivního pocitu žalobce neměl zájem o řešení jeho představ o fungování pracoviště, není pro celý postup nijak podstatná. Soud neshledal žádné možné zneužití, o němž velmi nekonkrétně hovoří žalobce v žalobě, ani z obsahu spisu, ani z odůvodnění rozhodnutí či podané žádosti, ze strany služebních funkcionářů. Tato část žalobní argumentace je pak velmi obecná, neustále opakuje skutečnosti, které nejsou pro posouzení osobnostní způsobilosti žalobce podstatné. Jak bylo shora uvedeno, z ničeho neplyne, že by služební funkcionář svou pravomoc zneužil, nebo nějak bagatelizoval důvody žalobce pro podávání podnětů. Žalobní tvrzení jsou v tomto směru velmi obecná, ve velké míře popisují subjektivní vnímání žalobce, což však pro samotné podání žádosti nemá vliv.

[24] Pokud žalobce uvádí, že byl odměňován či dobře hodnocen v době působení u útvaru NACPU, pak ani tyto skutečnosti nic nevypovídají o tom, že by nebylo možné příslušnou žádost služebního funkcionáře podat. Předmětem správního řízení, a tím i rozhodnutí, není kvalita výkonu služby žalobce nebo jeho služební hodnocení, ale osobnostní způsobilost. Proto soud ani neprovedl jako navržený důkaz výsledkem svědkyně či jejím písemným vyjádřením, která byla nadřízenou žalobce v tomto období, neboť pro posouzení zákonnosti rozhodnutí to nemá žádný význam.

[25] V další části žalobního bodu žalobce uvádí, že odůvodnění nesprávně uvádí, že při zjištění osobnostní nezpůsobilosti je nutné příslušníka propustit ze služebního poměru a poukazuje na ust. § 32 zákona o služebním poměru. Soud s takovým názorem

žalobce nesouhlasí – zákon o služebním poměru umožňuje zařadit přechodně do zálohy, nic to však nemění na tom, že pozbytí osobnostní způsobilosti má za následek propuštění ze služebního poměru podle ust. § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru. V zákoně jsou tak upraveny obě možnosti, nicméně text zákonného ustanovení ohledně propuštění ze služebního poměru je formulován jednoznačně, a v tomto směru je tak v odůvodnění napadeného rozhodnutí zmíněn.

[26] K žalobnímu bodu, kde žalobce zpochybňuje závěr psychologa a jeho přezkoumání vedoucím psychologem, soud uvádí, že tyto závěry jsou odůvodněné, je patrné, že při jejich přijetí byl dodržen postup podle vyhlášky č. 487/2004 Sb., a v žalobě nejsou uvedené žádné konkrétní skutečnosti, které by tento závěr zpochybňovaly. Pokud psycholog dospěje k závěru, že příslušník je osobnostně nezpůsobilý, pak jeho závěry mohou být shodné s žádostí služebního funkcionáře. Stejně tak, pokud při přezkoumání vedoucí psycholog neshledá žádnou vadu v postupu psychologa, důvody pro svůj závěr budou rovněž obdobné. V tomto případě, jak soud již shora uváděl, je posudek psychologa konkrétně zdůvodněn, jsou uvedeny metody, podle nichž bylo postupováno, které je možné zpětně prověřit, a je patrné, že psychologické vyšetření bylo provedeno dostatečně. Požadavkům judikatury na konkrétnost a odůvodněnost tak tento posudek dostačuje.

[27] Ohledně žalobcem namítané okolnosti, že psychologické posudky se zabírají pouze jeho negativními vlastnostmi, soud uvádí, že to je podstatou tohoto psychologického přezkoumání. Jím je zjišťování, zda příslušník nepozbyl svou osobnostní způsobilost, což vymezuje předmět psychologického zkoumání, jímž mohou být hlavně negativní osobnostní vlastnosti příslušníka. V posudku jsou uvedeny závěry psychologů, které jsou konkrétně odůvodněny a tento posudek tak odpovídá požadavkům vyhlášky č. 487/2004 Sb.

[28] V další části žaloby žalobce namítá nátlak na policejní psycholožku, která zpracovala jeho posudek pro přijetí do služebního poměru policie, přičemž odkazem na tento posudek zpochybňuje posudky vydané v tomto správním řízení. Z obsahu správního spisu podle názoru soudu neplyne nic, co by k nějakému nátlaku na tuto osobu mohlo nasvědčovat. Policejní psycholožka vysvětlila, proč je její závěr odlišný a je i vysvětleno, že se tak stalo mj. z toho důvodu, že jí žalobce při rozhovoru nesdělil, že je u něj současně prováděno zkoumání osobnostní způsobilosti u hasičského záchranného sboru, stejně jako jí nesdělil důvod odchodu z tohoto služebního poměru, proto se nemohla zaměřit na specifické oblasti psychologického zkoumání, na něž právě bylo zaměřeno toto správní řízení. Soud takové vysvětlení považuje za logické. Psychologické zkoumání osoby může být různého rozsahu a intenzity, přičemž může se stát, že osoba, u níž psycholog při běžném vyšetření podstupovaném při přijetí do služebního poměru podle ust. § 2 písm. a) vyhlášky č. 487/2004 Sb. nezjistí žádnou osobnostní nezpůsobilost dopodrobna nezkoumá část osobnosti příslušníka, která vede služebního funkcionáře k podání žádosti a k přezkoumání osobnostní způsobilosti podle ust. § 2 písm. c) vyhlášky. Navíc soud jako logické vysvětlení považuje i tu skutečnost, že vyhláška č. 487/2004 Sb. je obecná pro příslušníky všech bezpečnostních sborů, a že požadavky pro výkon služby se u každého bezpečnostního sboru mohou různit (zde služební poměr u policie a hasičského záchranného sboru). Všechny tyto skutečnosti podle názoru soudu konkrétně vysvětlují, proč zde může být rozpor v psychologickém posudku dvou psychologů vydaných

v různých případech (při přijetí do služebního poměru a při přezkoumání osobnostní způsobilosti), a k namítané nezákonnosti z tohoto důvodu tak v řízení nedošlo.

[29] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[30] Soud pro úplnost uvádí, že nedoplňoval řízení dalším dokazováním, neboť to nebylo k posouzení důvodnosti žaloby potřeba. Pokud žalobce za důkazy označoval jednotlivé části správního spisu, ty se dokazovat nemusí, soud je i bez důkazního návrhu účastníka řízení přezkoumává. Pokud žalobce navrhoval výslech svědka, ten nebyl pro posouzení důvodnosti žaloby zapotřebí, neboť skutečnosti, o nichž by tento svědek mohl vypovídat, se nekryjí s rozhodovacím důvodem.

[31] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu – vykonavateli veřejné správy - tyto nevznikly nad míru obvyklou jeho běžné činnosti, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu